

Tijd- en plaatsonafhankelijk werken in 2010

Op weg naar Het Nieuwe Werken?

Verklaring van tekens

.	gegevens ontbreken
*	voorlopig cijfer
**	nader voorlopig cijfer
x	geheim
—	nihil
—	(indien voorkomend tussen twee getallen) tot en met
0 (0,0)	het getal is kleiner dan de helft van de gekozen eenheid
niets (blank)	een cijfer kan op logische gronden niet voorkomen
2011–2012	2011 tot en met 2012
2011/2012	het gemiddelde over de jaren 2011 tot en met 2012
2011/'12	oogstjaar, boekjaar, schooljaar enz., beginnend in 2011 en eindigend in 2012
2009/'10– 2011/'12	oogstjaar, boekjaar enz., 2009/'10 tot en met 2011/'12

In geval van afronding kan het voorkomen dat het weergegeven totaal niet overeenstemt met de som van de getallen.

Colofon

Uitgever

Centraal Bureau voor de Statistiek
Henri Faasdreef 312
2492 JP Den Haag

Prepress

Centraal Bureau voor de Statistiek
Grafimedia

Omslag

Telldesign, Rotterdam

Inlichtingen

Tel. (088) 570 70 70
Fax (070) 337 59 94
Via contactformulier:
www.cbs.nl/infoservice

Bestellingen

E-mail: verkoop@cbs.nl
Fax (045) 570 62 68

Internet

www.cbs.nl

ISBN: 978-90-357-0923-2

© Centraal Bureau voor de Statistiek,
Den Haag/Heerlen, 2012.
Verveelvoudiging is toegestaan,
mits het CBS als bron wordt vermeld.

Samenvatting

Technologische ontwikkelingen als de opkomst van internet en de wijde beschikbaarheid van computers maken een nieuwe manier van werken mogelijk. Waar medewerkers vroeger vooral werkten in het bedrijfspan van hun werkgever, kunnen ze nu hun werk voor een deel verrichten op zelf gekozen tijdstippen en plaatsen.

Het blijkt dat tijd- en plaatsonafhankelijk werken in 2010 op bescheiden schaal ingang heeft gevonden. Drie op de tien werknemers verrichten incidenteel thuis werkzaamheden voor de werkgever. 16 procent werkt in 2010 geregeld buiten de bedrijfsvestiging en heeft daarbij als telewerker toegang tot de bedrijfssystemen. Dat verschilt overigens behoorlijk per bedrijfstak. Bedrijven in de zakelijke en financiële dienstverlening lopen voorop; hier doet ruim een kwart van de werknemers aan telewerken.

Inhoud

	Samenvatting	3
1	Inleiding	7
2	Naar het werk	7
	2.1 Vervoermiddel	8
	2.2 Reistijd	9
	2.3 Vast werkadres	11
	2.4 Dag van de week	11
	2.5 Aankomsttijd	12
3	Thuis-, tele- en mobiel werken	13
	3.1 Belang van keuzevrijheid	13
	3.2 Incidenteel thuiswerken	14
	3.3 Structureel thuiswerken	16
	3.4 Telewerken	16
	3.5 Mobiel werken	18
4	Conclusies	19
5	Methode van onderzoek	20
	5.1 Onderzoek Verplaatsingen in Nederland (OVIN) 2010	20
	5.2 Nationale Enquête Arbeidsomstandigheden (NEA) 2010	20
	5.3 Enquête BeroepsBevolking (EBB) 2010	21
	5.4 ICT-Gebruik Bedrijven (IGB) 2010	21
	Auteurs	22

1 Inleiding

Door de opkomst van internet en de toegenomen beschikbaarheid van computers, thuis en op het werk, kunnen medewerkers een deel van hun werkzaamheden op een andere plaats verrichten dan hun normale werkplek, dus bijvoorbeeld ook thuis. Ook zijn steeds minder werknemers verplicht om op een vast tijdstip naar een vaste werkplek te reizen. Als dit tijd- en plaatsafhankelijk werken op grote schaal inburgert, kan het woon-werkverkeer aanzienlijk verminderen.

Tijd- en plaatsafhankelijk werken wordt vaak onder de noemer van Het Nieuwe Werken gebracht, maar dat omvat meer dan alleen thuis- en telewerken. Misschien wel belangrijker is een nieuwe visie op de verhouding tussen leidinggevende en werknemer. Het Nieuwe Werken legt meer verantwoordelijkheid bij de medewerker. Deze kiest zelf wanneer en waar hij werkt en op welke wijze hij de werkzaamheden verricht. Afspraken tussen hem en zijn leidinggevende over de te bereiken resultaten en het moment van oplevering vormen het kader voor deze keuzes. Dit aspect van Het Nieuwe Werken komt in dit rapport niet aan de orde. Ook ontbreken vooralsnog de gegevens om de invloed van Het Nieuwe Werken op het woon-werkverkeer vast te stellen.

Deze eerste, verkennende studie bekijkt het woon-werkverkeer vanuit het gezichtspunt van tijd- en plaatsafhankelijk werken en biedt een beeld van het woon-werkverkeer, tele- en thuiswerken in 2010. Het rapport bevat 2 hoofdstukken. Het hoofdstuk *Naar het werk* verschaft informatie over het vervoermiddel waarmee naar het werkadres wordt gereisd en de tijd die daarmee is gemoeid. Het hoofdstuk *Thuis-, tele- en mobiel werken* beschrijft de vrijheid die men heeft in het kiezen van de werktijden en de tevredenheid daarover, de tijd die werknemers besteden aan thuiswerken en het percentage telewerkers en mobiele werkers per bedrijfstak.

2 Naar het werk

Eén van de kenmerken van Het Nieuwe Werken is dat mensen kunnen werken op de plaats en het tijdstip die hun het beste uitkomen. Die situatie is in 2010 nog maar voor zeer weinigen weggelegd. De overgrote meerderheid van werkend Nederland reist nog altijd van maandag tot en met vrijdag tussen een vast woonadres en een vast werkadres. Dit hoofdstuk verschaft informatie over:

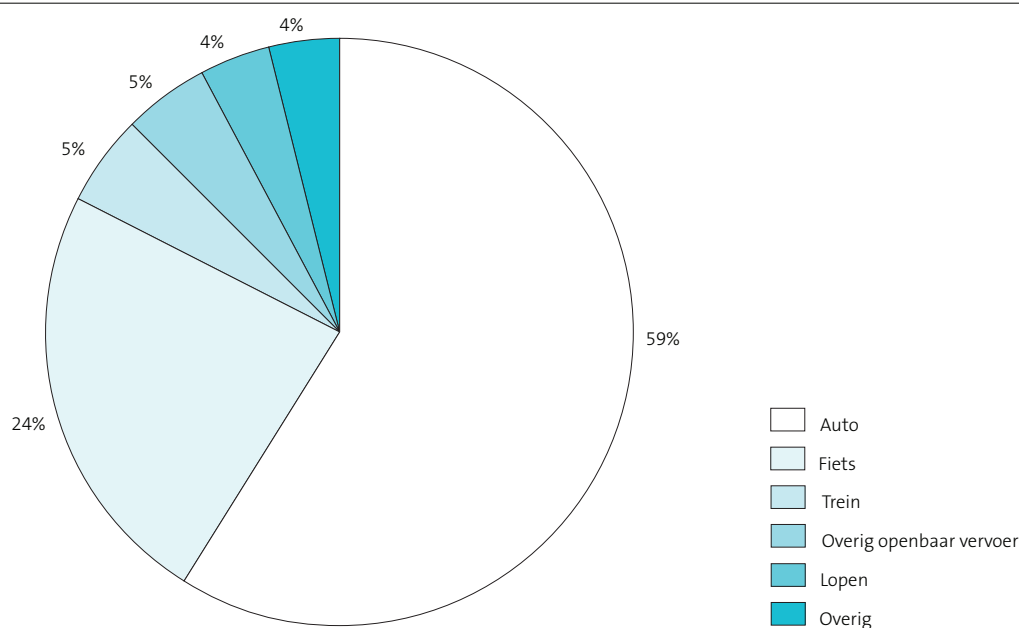
- het vervoermiddel waarmee men reist;
- hoeveel tijd daarmee is gemoeid;
- het werkadres: hoeveel mensen hebben een vast werkadres?
- de dag van de week waarop men reist;
- hoe laat men aankomt op het werk.

2.1 Vervoermiddel

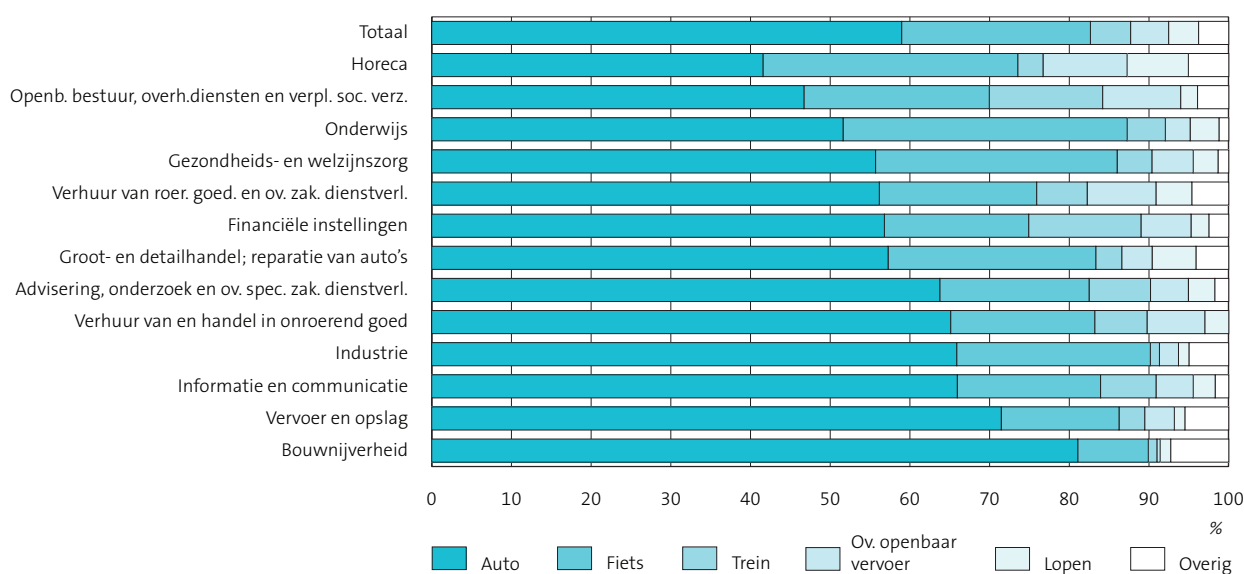
Gedurende 2010 zijn ca. 1,2 miljard reizen (verplaatsingen) naar het werkadres uitgevoerd. Het gaat hier om verplaatsingen naar het werk door Nederlanders van 15 tot 65 jaar. Hieronder vallen dus niet de beroepsmatige verplaatsingen als onderdeel van het werk door bijvoorbeeld chauffeurs en vertegenwoordigers.

Vaak wordt op weg naar het werk gebruik gemaakt van meerdere vervoermiddelen. Men gaat bijvoorbeeld eerst een stukje te voet, dan tien minuten met de bus, vervolgens een half uur in de trein en tenslotte weer

2.1.1 Reizen naar het werk naar hoofdvervoermiddel, 2010

2.1.2 Hoofdvervoermiddel naar het werk naar bedrijfstak, 2010

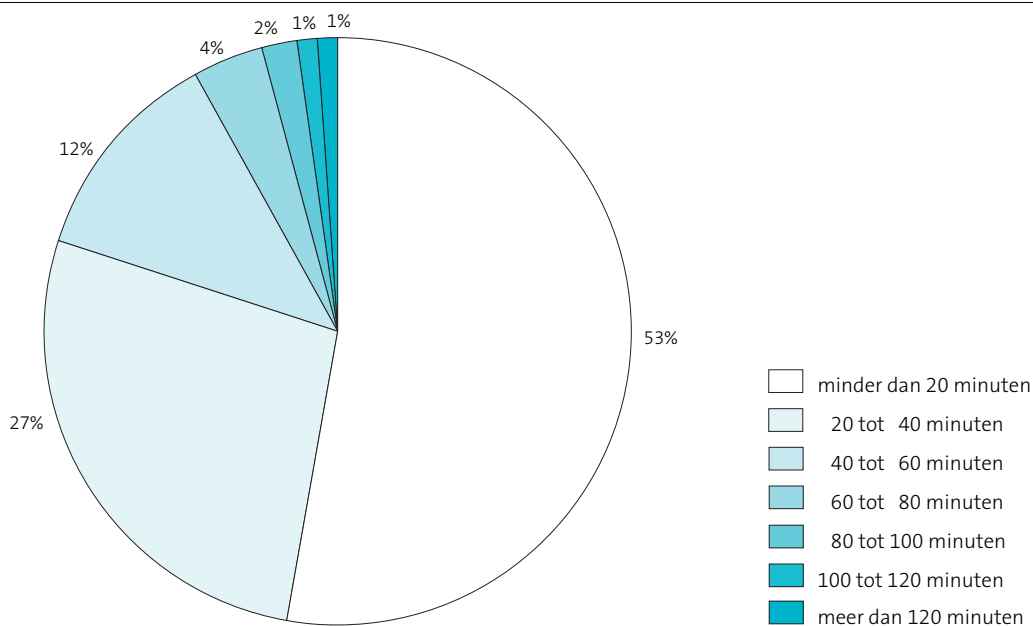
een stukje te voet. Het hoofdvervoermiddel is dan de trein. In 2010 is de trein bij 5 procent van alle reizen naar het werk het hoofdvervoermiddel. De auto wordt gebruikt voor 59 procent van dergelijke reizen, de fiets voor 24 procent. Andere vervoermiddelen, zoals brom- en snorfiets, motorfiets en taxi, hebben bij elkaar een aandeel van slechts 4 procent. De auto heeft dus verreweg het grootste aandeel.

Tussen de bedrijfstakken bestaan echter grote verschillen. Zo wordt in de bouw in 2010 bij 81 procent van de reizen naar het werk gebruik gemaakt van de auto. In de horeca is dat rond de 42 procent. De horecamedewerker zit bij slechts 3 procent van deze verplaatsingen in de trein; bij 32 procent van de reizen neemt hij de fiets. De werknemer in het openbaar bestuur neemt weliswaar 23 procent van de keren de fiets, maar neemt ook bij 14 procent van de reizen de trein.

2.2 Reistijd

Reizen naar het werk kost in 2010 in totaal 600 miljoen uur. De helft van de keren is de reistijd minder dan 20 minuten; een reistijd van meer dan 120 minuten komt slechts sporadisch voor.

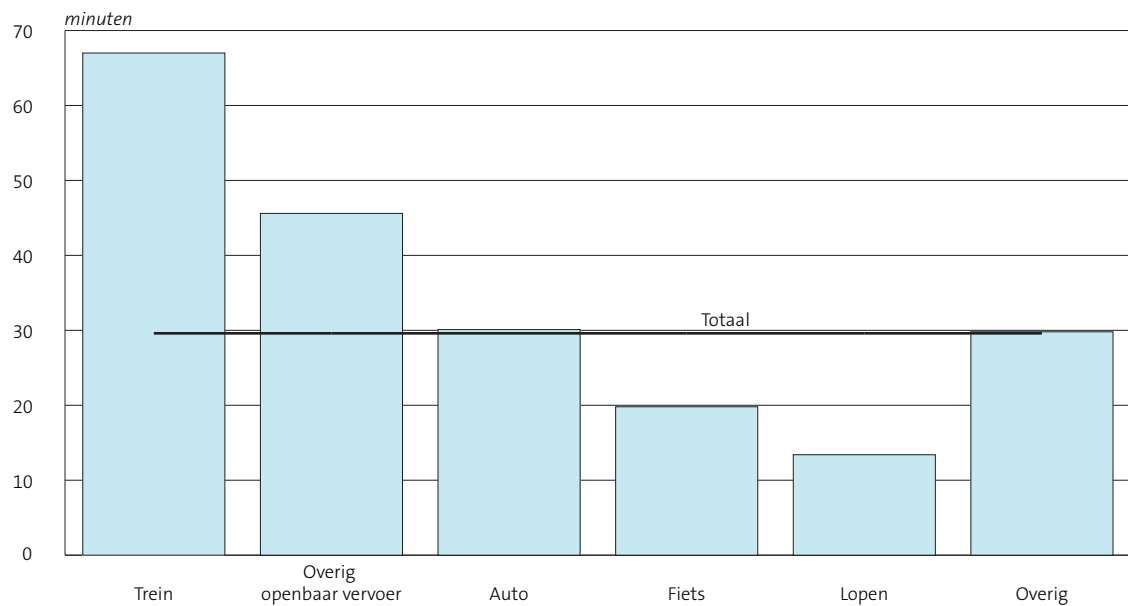
2.2.1 Reistijd naar het werk, 2010

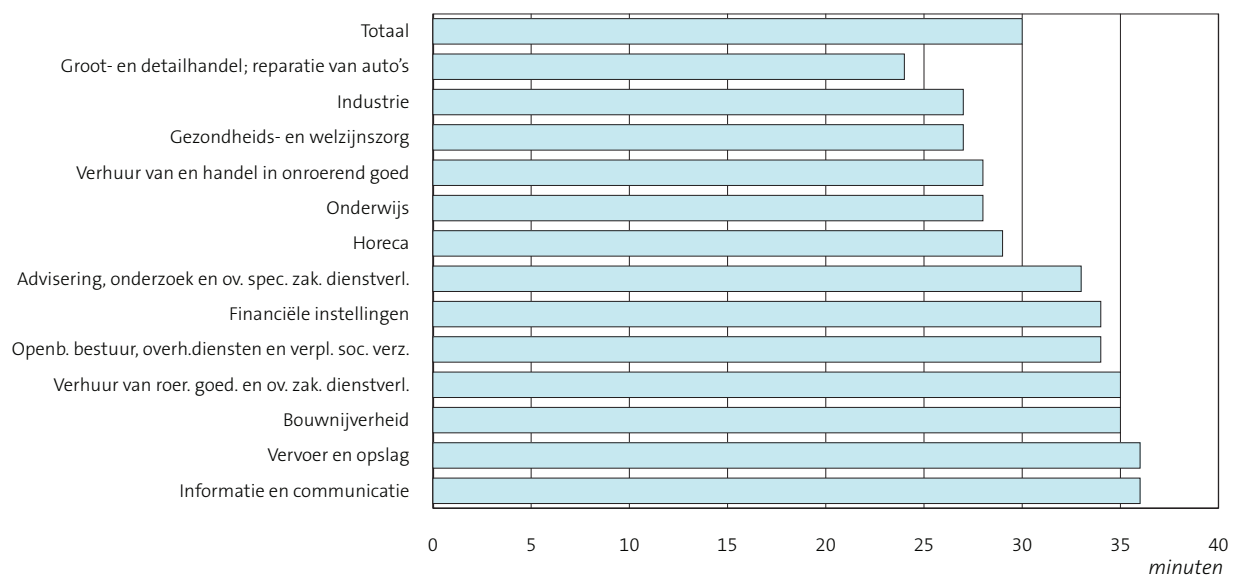
Gemiddeld kost een reis naar het werk een half uur. Treinreizigers zijn gemiddeld 67 minuten onderweg, maar zij leggen ook ruimschoots de grootste afstand af. Gebruik van het overige openbaar vervoer – bus, tram of metro – vergt gemiddeld 46 minuten. Met de auto is de reistijd gemiddeld 30 minuten. Mannen zijn gemiddeld langer onderweg naar hun werk dan vrouwen: 33 tegen 27 minuten.

Een werknemer in de informatie- en communicatiebranche heeft in 2010 gemiddeld ruim een half uur nodig voor een enkele reis naar zijn werk. Een werknemer in de groot- en detailhandel is er twaalf minuten sneller.

2.2.2 Gemiddelde reistijd naar het werk, naar vervoermiddel, 2010

2.2.3 Gemiddelde reistijd naar het werk, naar bedrijfstak, 2010

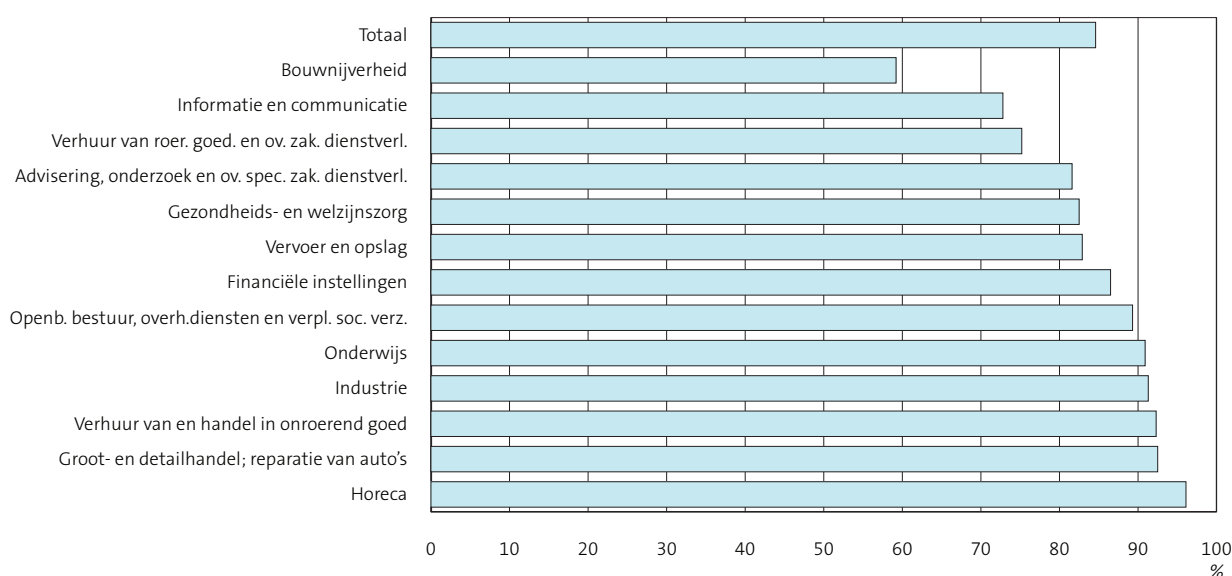

2.3 Vast werkadres

Nederland heeft in 2010 ca. 7 miljoen werknemers van 15 tot 65 jaar. Daarvan werken er ruim 6 miljoen 12 uur of meer per week. Van hen reist 85 procent naar een vast werkadres, vrouwen iets vaker dan mannen.

In de horeca hebben vrijwel alle werknemers een vast werkadres, in de bouwnijverheid slechts zes op de tien. In de bouw hebben werknemers namelijk vaak te maken met wisselende bouwlocaties.

2.3.1 Werknemers met vast werkadres naar bedrijfstak, 2010

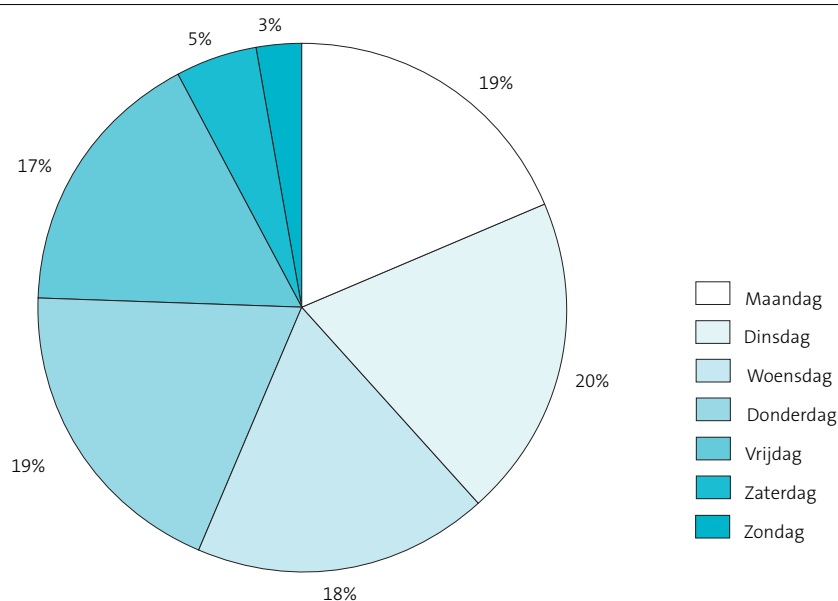

Jonge werknemers hebben iets vaker een vast werkadres dan oudere, hoog opgeleide vaker dan laag opgeleide. De bedrijfsgrootte heeft nauwelijks invloed op de mate waarin werknemers een vast werkadres hebben.

2.4 Dag van de week

Door de week, op maandag tot en met vrijdag, wordt 92 procent van de reizen naar het werk gemaakt. Op maandag en dinsdag zijn dat er iets meer dan op vrijdag. Zaterdag is goed voor 5 procent, zondag voor 3 procent. Op dit punt is er geen verschil tussen mannen en vrouwen.

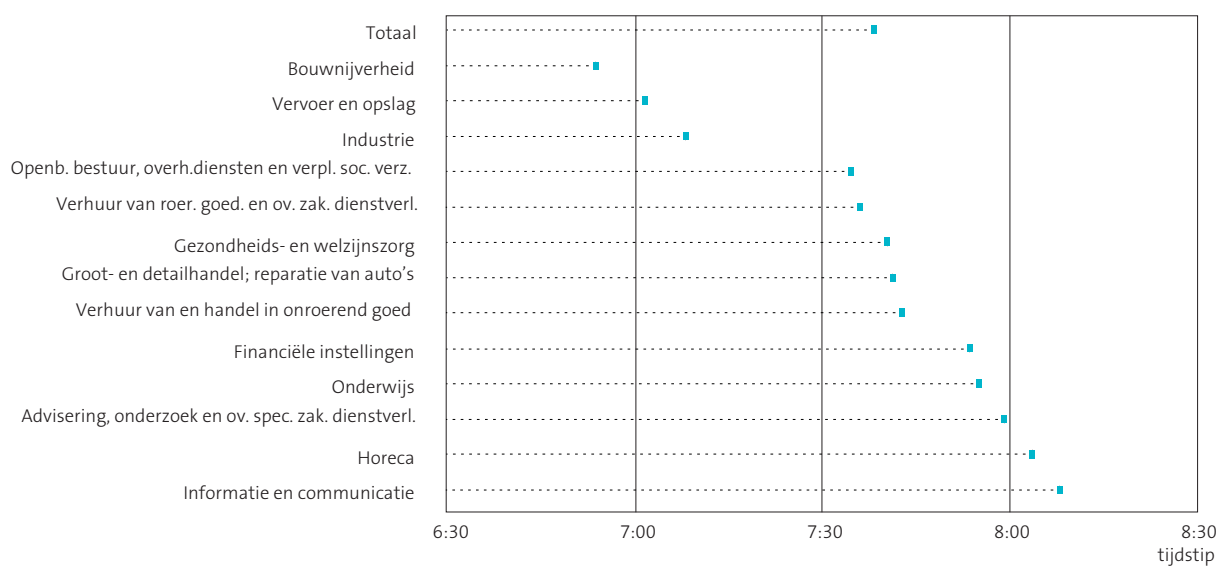
2.4.1 Verplaatsingen naar het werkadres naar weekdag, 2010

2.5 Aankomsttijd

In de bouwnijverheid begint men vroeg met het werk: gemiddeld arriveren werknemers in deze branche even vòòr 7 uur. In de informatie en communicatie arriveert men ruim een uur later: gemiddeld om even over 8. Aan het eind van de werkdag zien we een vergelijkbaar patroon: de branches die vroeg zijn gestart, stoppen eerder met het werk dan de branches waar men laat is gestart.

2.5.1 Aankomst op het werk naar bedrijfstak, 2010

3 Thuis-, tele- en mobiel werken

Het Nieuwe Werken wordt minder door vaste tijden bepaald dan traditionele werkvormen. Ook plaats-onafhankelijk werken is een kenmerk ervan. In dit hoofdstuk komt aan de orde:

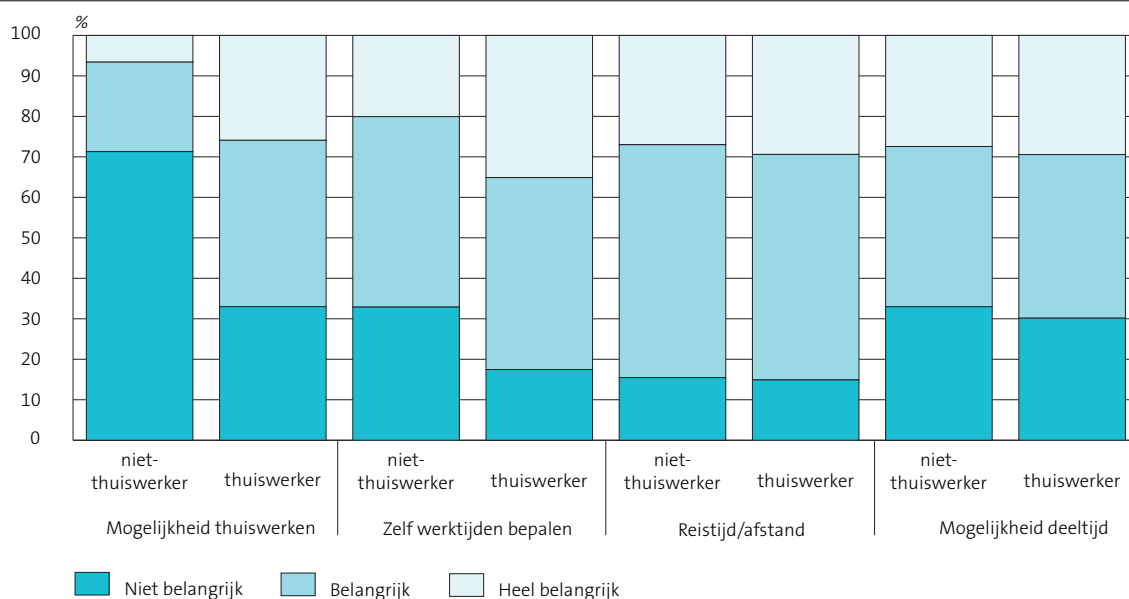
- hoe belangrijk werknemers het vinden om tijd- en plaatsafhankelijk te kunnen werken,
- hoeveel werknemers vanuit huis werken, incidenteel dan wel structureel,
- hoeveel uur per week deze werknemers vanuit huis werken,
- hoeveel werknemers geregeld buiten de bedrijfsvestiging werken en vandaar toegang hebben tot de bedrijfssystemen (telewerkers),
- hoeveel werknemers voor hun werk een draagbaar apparaat gebruiken waarmee ze toegang hebben tot internet (mobiele werkers).

Telewerken en thuiswerken hebben gemeen dat de werknemer zijn werkzaamheden niet uitoefent op de vaste werkplek bij de werkgever. Thuiswerken gebeurt vanuit de eigen woning. Het is daarbij niet nodig dat de werknemer toegang heeft tot de informatiesystemen van de werkgever. Voor telewerken daarentegen is deze toegang een voorwaarde. Voor mobiel werken tenslotte is toegang tot internet vanaf een mobiel apparaat het criterium. Toegang tot de informatiesystemen van de werkgever is daarbij geen voorwaarde.

3.1 Belang van keuzevrijheid

Tweederde van de thuiswerkers vindt de mogelijkheid om thuis te kunnen werken belangrijk. Dat gaat maar op voor een derde van de niet-thuiswerkers. Ook vinden acht van de tien thuiswerkers het belangrijk

3.1.1 Belang mogelijkheden om tijd- en plaatsafhankelijk te werken, 2010

Bron: CBS/TNO.

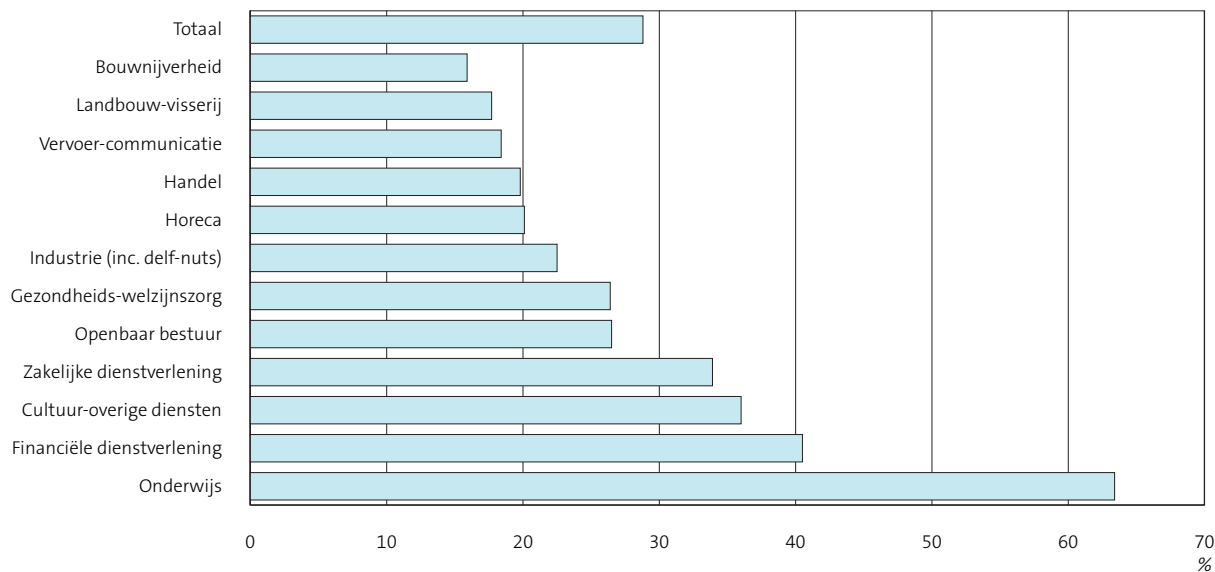
om zelf de werktijden te kunnen bepalen. Van de niet-thuiswerkers hechten nog geen zeven op de tien hier belang aan. Er is nauwelijks verschil in de mate waarin thuiswerkers en niet-thuiswerkers belang hechten aan de reistijd en -afstand of in deeltijd kunnen werken.

3.2 Incidenteel thuiswerken

In 2010 werken drie van de tien werknemers met een werkweek van 12 uur of meer incidenteel thuis. Er zijn echter grote verschillen per bedrijfstak. In het onderwijs werkt 63 procent af en toe thuis, bijvoorbeeld om lessen voor te bereiden, in de bouwnijverheid slechts 16 procent.

In zeer grote bedrijven (1000 en meer werkzame personen) werken vier van de tien werknemers wel eens thuis. In kleine bedrijven (5 tot 9 medewerkers) ligt dat ongeveer de helft lager. Bij de hele kleine bedrijven (1 tot 4 medewerkers) ligt het percentage incidentele thuiswerkers weer opvallend hoog: daar werkt een derde van de medewerkers wel eens thuis.

3.2.1 Incidentele thuiswerkers naar bedrijfstak

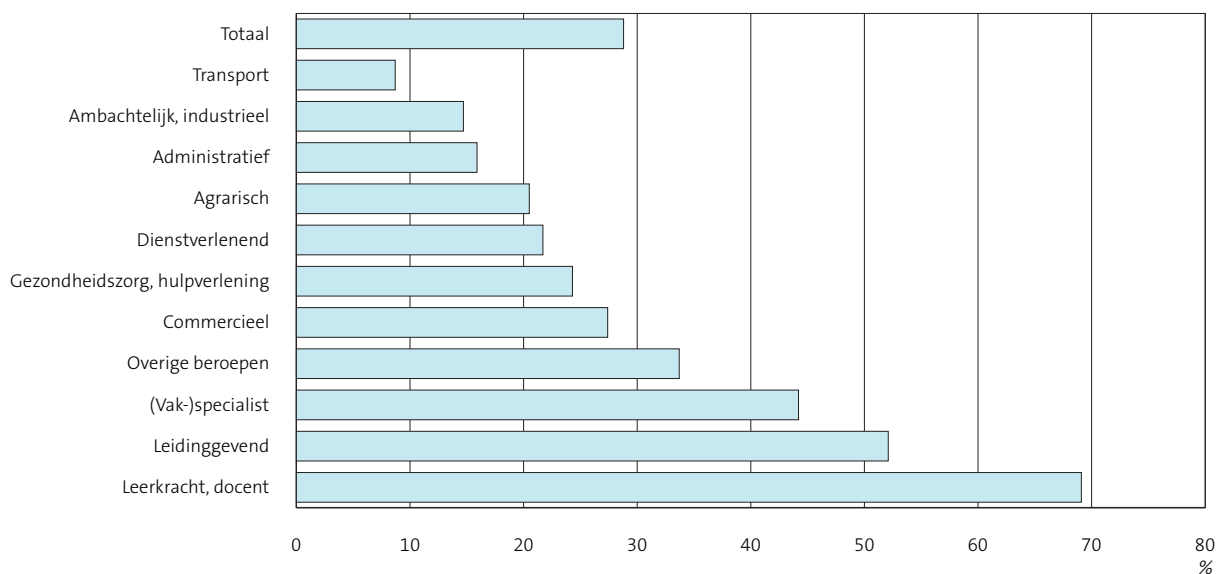
Bron: CBS/TNO.

De incidentele thuiswerker werkt gemiddeld ruim 6 uur per week thuis. In de industrie, landbouw, financiële en zakelijke dienstverlening en vervoer en communicatie ligt dat tussen 7 en 8 uur per week en in de gezondheidszorg en het openbaar bestuur tussen 4 en 5 uur.

Er is geen duidelijk verband tussen de omvang van bedrijven en het aantal thuisgewerkte uren. Wel ligt de 11 uur die thuisgewerkt wordt in de kleinste bedrijven (1 tot 4 medewerkers) twee keer zo hoog als bij de grotere bedrijven.

Gezien het grote aandeel thuiswerkers in het onderwijs ligt het voor de hand dat vooral veel docenten incidenteel thuiswerken. In transportgerelateerde beroepen komt dit zelden voor. In agrarische beroepen wordt gemiddeld 10 uur per week thuisgewerkt. De thuiswerktijd in de beroepsgroepen gezondheidszorg en administratief ligt veel lager (minder dan 5 uur per week).

3.2.2 Incidentele thuiswerkers naar beroepsgroep

In 2010 werkt een derde van de mannen incidenteel thuis en doet dat gemiddeld 7 uur per week. Bij de vrouwen werkt een kwart thuis, gemiddeld 5 uur per week. Het aandeel thuiswerkers stijgt met de leeftijd: in de leeftijdsgroep 15-24 jaar werkt 15 procent thuis, in de leeftijdsklasse 55-64 jaar 33 procent. Van de hoogopgeleiden werkt bijna de helft thuis, van de middelbaar opgeleiden 21 procent en van de laagopgeleiden 14 procent.

Het maakt een groot verschil of men kan beschikken over telewerkfaciliteiten: vier van de tien incidentele thuiswerkers maakt gebruik van telewerkfaciliteiten; van de niet-thuiswerkers is dat nog niet één op de tien. Omgekeerd werkt 70 procent van de telewerkers wel eens thuis en slechts 21 procent van de niet-telewerkers. Telewerkers werken ook meer uren thuis dan niet-telewerkers.

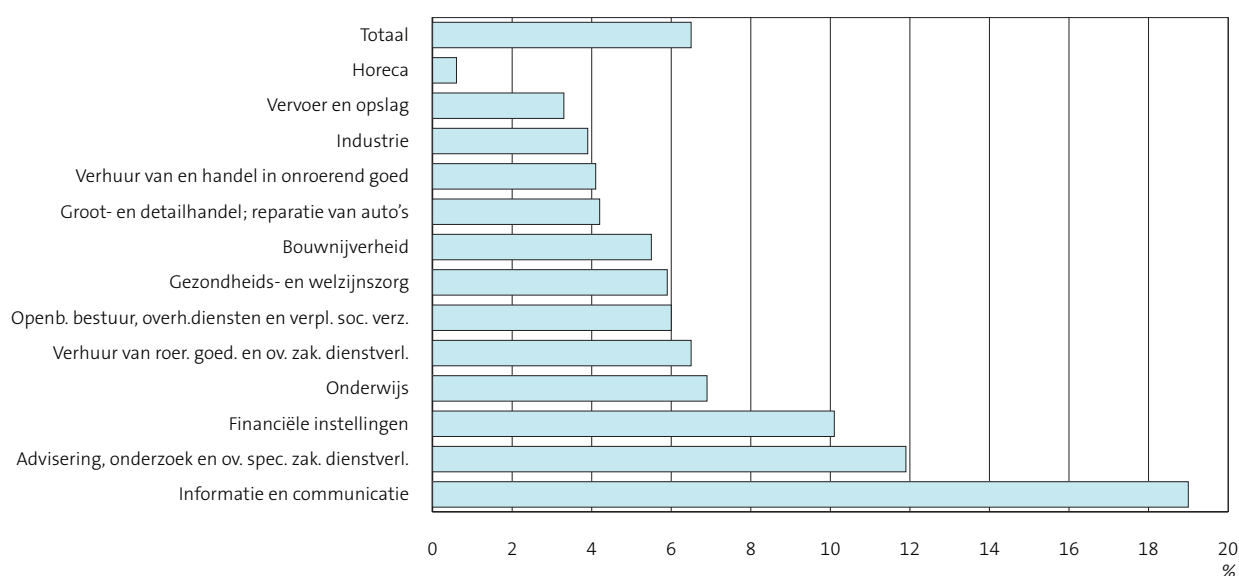
Thuiswerken is ook gerelateerd aan het opvoeden van kinderen. Eén op de drie mensen met thuiswonende kinderen werkt in 2010 thuis. Van de alleenstaanden zonder kinderen is dat een kwart. Het aantal uren dat thuisgewerkt wordt loopt echter niet veel uiteen.

Het aandeel thuiswerkers onder werknemers in de grote steden ligt op een derde, onder werknemers in de niet-stedelijke gebieden op een kwart. Van de structurele overwerkers (werken meer uren dan contractueel is vastgelegd) werken er vier van de tien thuis, twee keer zo veel als van de werknemers die nooit overwerken.

3.3 Structureel thuiswerken

In 2010 werkt 7 procent van de werknemers structureel thuis. De meesten van hen zijn werknemers die werkzaam zijn op verschillende plaatsen, die daarbij de eigen woning als basis gebruiken en die ook thuis werkzaamheden uitvoeren. Het gaat hier dus niet om werknemers die bijvoorbeeld één vaste dag in de week thuis werken. Mannen werken anderhalf keer zo vaak structureel thuis als vrouwen. Vooral in de informatie- en communicatiesector wordt veel structureel thuis gewerkt (19 procent), in de horeca is dat minder dan één procent.

3.3.1 Structurele thuiswerkers naar bedrijfstak

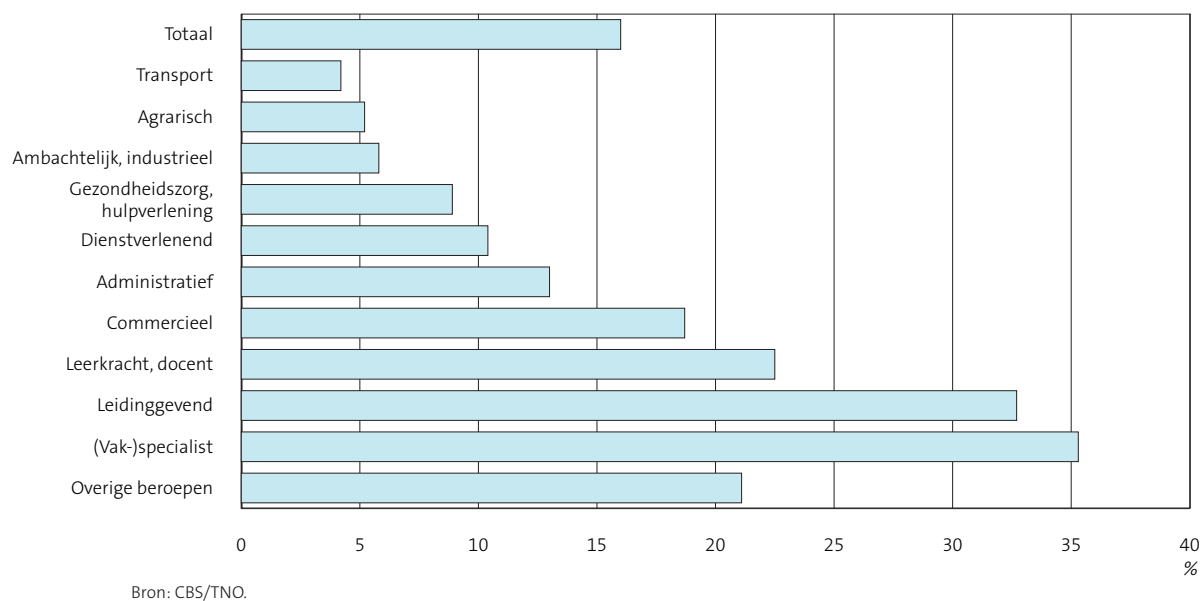

Werknemers vanaf 35 jaar werken het vaakst structureel thuis, bijna 8 procent. Van de jongste werknemers werkt minder dan 2 procent thuis. Hoog opgeleiden werken vier keer zo vaak thuis als laag opgeleiden. De grootte van het bedrijf heeft nauwelijks invloed op het aandeel thuiswerkers.

3.4 Telewerken

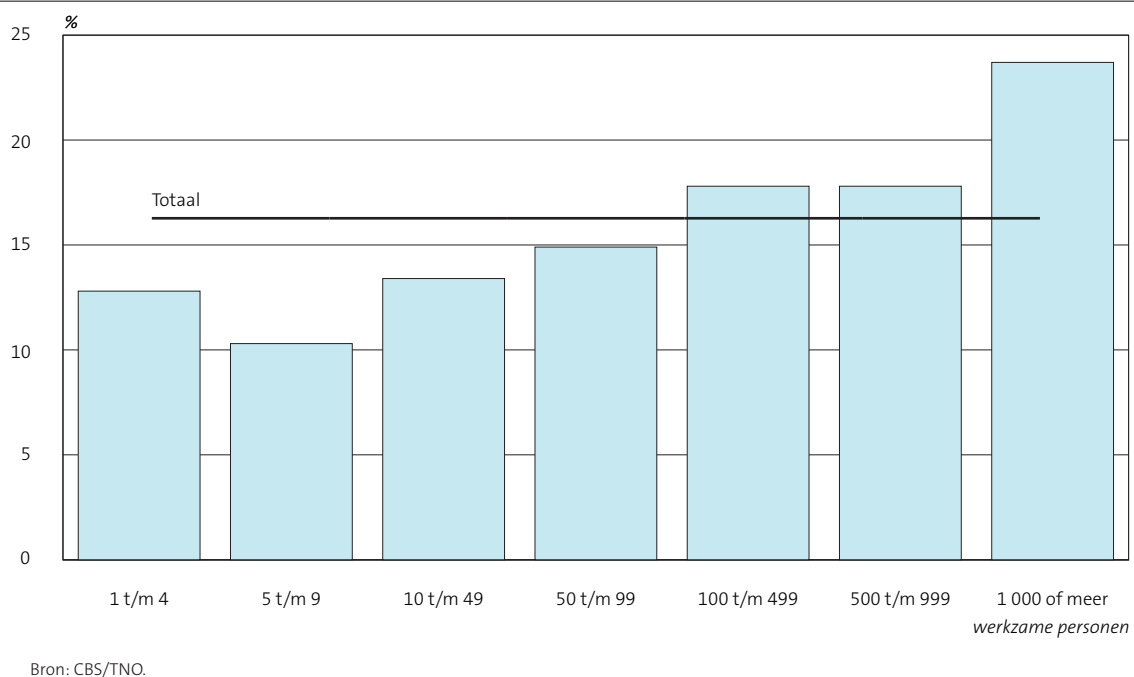
Van de ruim 6 miljoen werknemers die in 2010 per week 12 uur of meer werken, beschouwt 1 miljoen zich als telewerker. Dat is 16 procent. Van de vakspecialisten – zoals architecten, ingenieurs, systeemanalisten, kunstenaars – en leidinggevendens geeft 35 procent op dat men over telewerkfaciliteiten beschikt. Bij de beroepen in de sfeer van transport, agrarisch en ambachtelijk/industriële ligt dit rond de 5 procent.

3.4.1 Telewerkers naar beroepsgroep

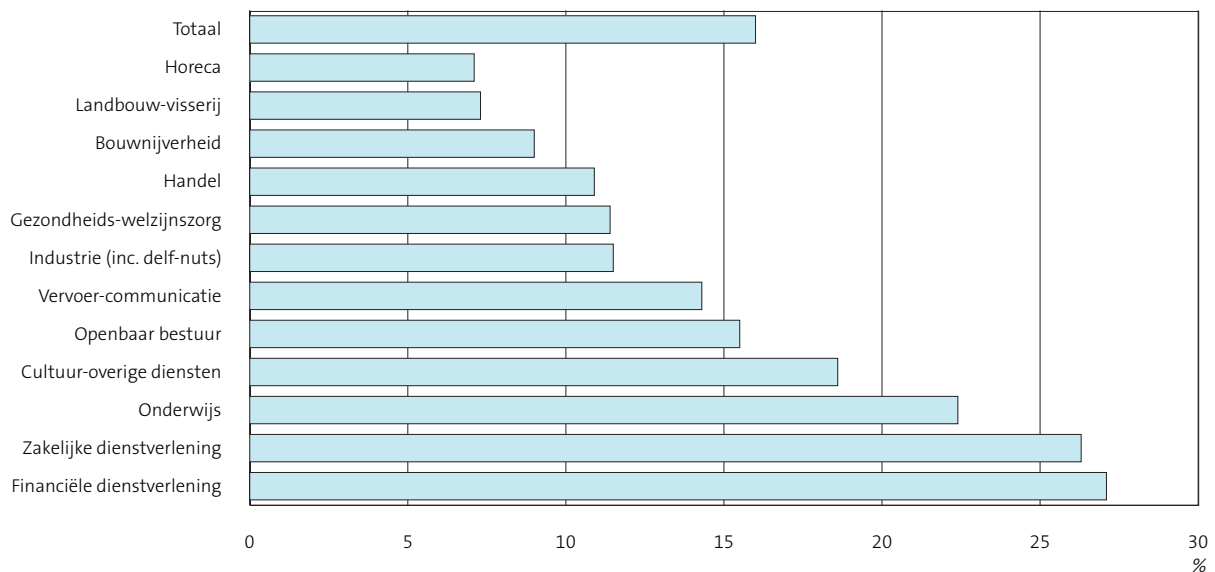
Bij de zeer grote bedrijven (1 000 of meer werknemers) is in 2010 een kwart van de werknemers telewerker. Bij kleine bedrijven (minder dan 50 werknemers) is het telewerken beperkt tot 10 à 13 procent.

3.4.2 Telewerkers naar bedrijfsgrootte, 2010

In de financiële dienstverlening zijn naar verhouding de meeste telewerkers te vinden. In deze bedrijfstak is 27 procent van de medewerkers telewerker, in de horeca slechts 7 procent.

3.4.3 Telewerkers naar bedrijfstak

Bron: CBS/TNO.

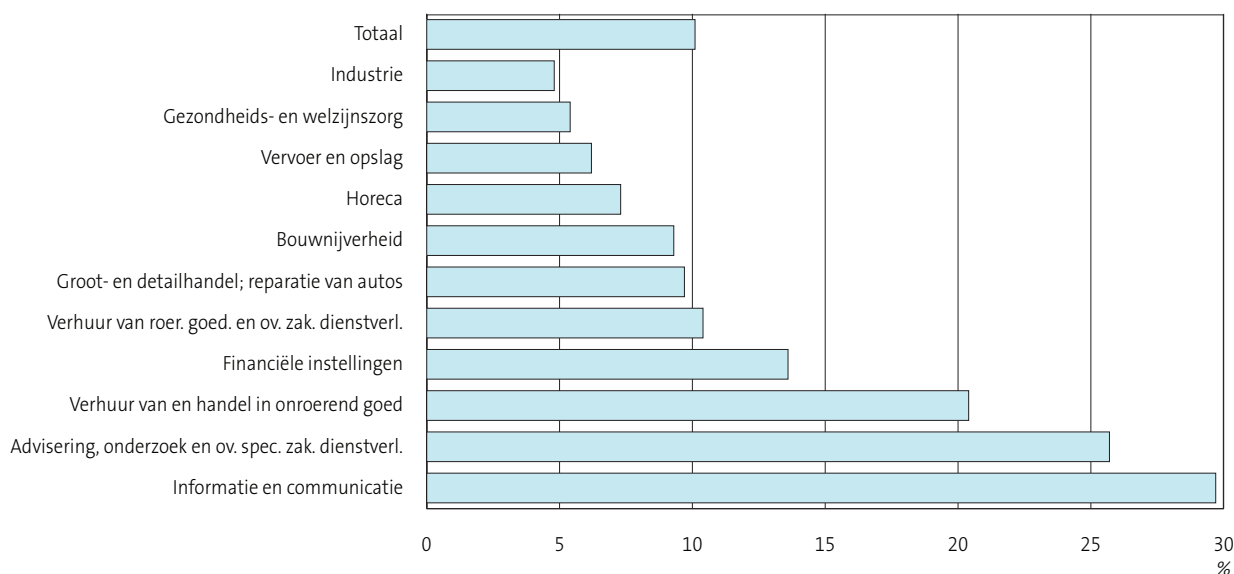
Mannen hebben vaker de beschikking over telewerkfaciliteiten dan vrouwen: 18 tegen 14 procent. Van de werknemers in de leeftijdscategorie 25 tot 45 jaar is 17 à 18 procent telewerker. Bij de andere leeftijdscategorieën ligt dit percentage lager.

3.5 Mobiel werken

Mobiele werkers zijn medewerkers die geregeld voor het eigen werk een draagbaar apparaat met ten minste 3G-technologie gebruiken voor toegang tot internet. Er is overlap mogelijk tussen mobiel werken en telewerken. Een telewerker kan dus ook een mobiele werker zijn en omgekeerd.

Einde 2010 is 10 procent van de werkzame personen een mobiele werker. De grootte van het bedrijf maakt vrijwel geen verschil, de bedrijfstak wel. In de informatie en communicatie ligt het percentage mobiele werkers zes keer zo hoog als in de industrie.

3.5.1 Mobiele werkers naar bedrijfstak

4 Conclusies

Plaats- en tijdonafhankelijk werken vindt in 2010 in Nederland op bescheiden schaal plaats. Drie op de tien werknemers melden dat men incidenteel thuis werkt. Gemiddeld wordt dan 6 uur per week thuisgewerkt. Zeven procent van de werknemers meldt dat men structureel thuis werkzaamheden verricht voor de werkgever. Telewerken heeft ook enige ingang gevonden: 16 procent van de werknemers werkt in 2010 geregeld buiten de bedrijfsvestiging en heeft vanaf die locatie toegang tot de bedrijfssystemen.

Er zijn echter grote verschillen per bedrijfstak. Vooral in het onderwijs werkt men van oudsher relatief veel incidenteel thuis, in de bouwnijverheid veel minder. In de informatie en communicatie is een hoog percentage structurele thuiswerkers; in de horeca komt dat nauwelijks voor. Telewerkers vinden we vooral in de financiële en de zakelijke dienstverlening, met beide meer dan 25 procent. Horeca en landbouw blijven hier achter met beide 7 procent telewerkers. Ook in het gebruikte vervoermiddel en de reistijd zijn er grote verschillen tussen de branches.

Gedurende 2010 zijn ca. 1,2 miljard reizen (verplaatsingen) naar het werkadres uitgevoerd. De auto is daarbij verreweg het meest gebruikte hoofdvervoermiddel: voor 59 procent van deze verplaatsingen is een auto gebruikt. Dit verschilt sterk per bedrijfstak. In de bouw wordt bij 81 procent van het woon-werkverkeer gebruik gemaakt van de auto terwijl dat bij de horeca en het openbaar bestuur rond de 45 procent is.

De gemiddelde reistijd naar het werk is 30 minuten (enkele reis). De reiziger die de trein gebruikt, is gemiddeld de langste tijd onderweg (68 minuten), gevolgd door de medewerker die gebruik maakt van bus, tram of metro (46 minuten). De automobilist heeft gemiddeld 30 minuten nodig om de afstand naar zijn werkadres te overbruggen. De medewerker in de bedrijfstak informatie en communicatie is dagelijks anderhalf keer langer onderweg dan een werknemer in de groot- en detailhandel.

5 Methode van onderzoek

Dit rapport is gebaseerd op vier onderzoeken van het CBS:

- Onderzoek Verplaatsingen in Nederland (OViN) 2010
- Nationale Enquête Arbeidsomstandigheden (NEA) 2010 (i.s.m. TNO)
- Enquête Beroepsbevolking (EBB) 2010
- ICT-Gebruik Bedrijven (IGB) 2010.

5.1 Onderzoek Verplaatsingen in Nederland (OViN) 2010

OViN is een onderzoek op basis van een steekproef van personen. De doelpopulatie van het onderzoek bestaat uit alle in Nederland woonachtige personen die deel uitmaken van particuliere huishoudens en ingeschreven zijn bij de Gemeentelijke Basisadministratie (GBA). Bewoners van instellingen, inrichtingen en tehuizen zijn buiten beschouwing gelaten.

Aan OViN 2010 hebben ca. 43 000 personen deelgenomen. Iedere deelnemer heeft tussen 1 januari en 31 december 2010 gedurende één dag zijn verplaatsingen bijgehouden. In totaal omvat de dataset over 2010 ca. 136 000 verplaatsingen, dus gemiddeld 3 per deelnemer.

Per verplaatsing heeft de respondent opgegeven wat het motief is geweest. Ten behoeve van dit onderzoek zijn uitsluitend de eerste verplaatsingen naar het werk geanalyseerd. De gepresenteerde cijfers en terminologie wijken mogelijk af van OViN-gegevens op StatLine. Die zijn namelijk gebaseerd op verplaatsingen naar én van het werk.

De OViN-dataset bevat geen gegevens over het bedrijf waar de berichtgever werkzaam is. Door een koppeling te leggen tussen OViN en het Sociaal Statistisch Bestand (SSB) konden toch gegevens over de bedrijfsgrootte en bedrijfstak (SBI2008) van de deelnemers achterhaald worden.

5.2 Nationale Enquête Arbeidsomstandigheden (NEA) 2010

Het doel van de Nationale Enquête arbeidsomstandigheden (NEA) is het in kaart brengen van informatie op het gebied van arbeidsomstandigheden, arbeidsinhoud, arbeidsverhoudingen en arbeidsvoorwaarden van werknemers. De NEA wordt uitgevoerd door TNO en het CBS, in opdracht van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

De NEA is gebaseerd op een steekproef van personen. Deze is getrokken uit alle Nederlandse werknemers in de Polisadministratie, met een leeftijd van 15 tot 65 jaar en in loondienst (incl. ziek, zwanger en zorgverlof). Aan de NEA 2010 hebben bijna 24.000 personen deelgenomen.

Om de populatie vergelijkbaar te maken met die van de Enquête Beroepsbevolking (EBB; zie hierna) zijn alleen die respondenten geselecteerd die 12 uur of meer werken.

De NEA 2010 hanteert nog de Standaard Bedrijfstakindeling (SBI) 1993. Deze wijkt af van de SBI 2008, zoals die wordt gehanteerd bij de EBB, de IGB en het OviN en is daardoor niet goed te vergelijken.

De beroepenclassificatie op basis van de NEA wijkt af van de Standaard Beroepen Classificatie (SBC) van het CBS. In de NEA wordt gevraagd om aan te geven in welke categorie het beroep of de functie het beste past. Er worden vervolgens 45 categorieën voorgesteld, waaruit de respondent kan kiezen. Deze 45 categorieën zijn afgeleid uit de meest voorkomende beroepen in de SBC.

5.3 Enquête BeroepsBevolking (EBB) 2010

Op basis van de Enquête Beroepsbevolking (EBB) worden statistieken gemaakt die de participatie van mensen op de arbeidsmarkt beschrijven. Hierbij worden kenmerken en kwalificaties van personen in verband gebracht met hun positie op de arbeidsmarkt. Belangrijke indicatoren daarbij zijn de arbeidsdeelname, werkloosheid, kenmerken van de werkring en het opleidingsniveau. Op basis van de EBB kunnen kwartaalcijfers en jaarcijfers worden gemaakt. Daarnaast worden er maandcijfers gemaakt over de werkzame en de werkloze beroepsbevolking.

De EBB is een zogenaamd roterend panelonderzoek. De respondenten worden vijf maal benaderd (vijf peilingen). In de eerste peiling, indien het telefoonnummer (vaste lijn) bekend is, wordt men telefonisch benaderd. Als dat niet het geval is wordt men door een interviewer thuis bezocht. Daarna wordt men nog viermaal telefonisch herbenaderd. Tussen de vraagg gesprekken voor twee opeenvolgende peilingen zitten ongeveer 3 maanden. De totale periode dat mensen deelnemen aan de enquête bedraagt 12 maanden.

De doelpopulatie van de EEB bestaat uit personen van 15 jaar en ouder die in Nederland wonen, met uitzondering van personen in inrichtingen, instellingen en tehuizen (institutionele bevolking). Per huishouden worden maximaal acht personen van 15 jaar en ouder geïnterviewd.

In de EBB analyse voor dit onderzoek zijn alleen werknemers geselecteerd in de leeftijd van 15–65 jaar die 12 uur per week of meer werken.

5.4 ICT-Gebruik Bedrijven (IGB) 2010

De enquête 'ICT-gebruik bedrijven' meet jaarlijks gegevens over de automatisering en de toepassing van informatie- en communicatietechnologie (ICT) bij bedrijven in Nederland. Ze beschrijft onder andere het computergebruik, internet, in- en verkoop via elektronische netwerken, software en ICT-applicatie.

De enquête ICT-Gebruik Bedrijven 2010 is uitgevoerd in 2011 onder bedrijven met meer dan 10 werkzame personen. De peildatum was 31 december 2010. Van 7 744 bedrijven is een bruikbare respons ontvangen. De aanduiding "bedrijf" moet hier breed worden opgevat; ook ziekenhuizen en onderzoekinstellingen zijn bijvoorbeeld in de enquête opgenomen. Instellingen op het gebied van openbaar bestuur en onderwijs zijn echter buiten beschouwing gebleven.

De definities van tele- en mobiel werken zijn ontleend aan het enquêteformulier:

- telewerkers: de werkzame personen die geregeld buiten de bedrijfsvestiging werken en van daaruit direct toegang hebben tot de bedrijfssystemen;

- mobiele werkers: de werkzame personen die geregeld voor het eigen werk een draagbaar apparaat met ten minste 3G-technologie gebruiken voor toegang tot internet.

Auteurs

Auteurs:

Geert Nielander
Mieke Mateboer
Pieter Duimelaar

Adviseurs:

Ilona Bouhuijs
Martine Mol
Lian Kösters
Bas de Groot
Marjolein Korvorst